

ת"פ 59199/09/19 - מדינת ישראל נגד יצחק גויטע

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 59199-09-19 מדינת ישראל נ' גויטע

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: יצחק גויטע

בשם המאשימה: עו"ד לירן אוחיון ועו"ד שחר יערי

בשם הנאשם: עו"ד יניב דניאל

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודייתו בביצוע עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. כן הורשע הנאשם בתיק שצירף - פל"א (תעבורה פ"ת) 312-07-20 (להלן: התיק המצורף) בעבירות נהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש (2 עבירות), לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון נהיגה אשר פקע מעל שנתיים (2 עבירות), לפי 10(א) לפקודת התעבורה; נהיגה ברכב ללא ביטוח (2 עבירות), לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

כתבי האישום

1. מכתב האישום בתיק המוביל עולה, כי ביום 26.2.19 החזיק הנאשם בביתו סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 238 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית.

מכתב האישום בתיק המצורף המונה שני אישומים, עולה כי ביום 5.11.14 נשפט הנאשם בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב (פל"א 8719-05-14) ונדון בנוכחותו, בין השאר, ל-18 חודשי פסילה בפועל מיום שחרורו ממאסר. הנאשם לא הפקיד את רישיונו או תצהיר במזכירות בית המשפט. עוד נמצא כי רישיון הנהיגה של הנאשם פקע בשנת 2008. באישום הראשון נטען כי ביום 1.7.20, סמוך לשעה 11:47, נהג הנאשם ברכב בעיר נתניה, ואילו באישום השני נמצא כי באותו היום סמוך לשעה 20:10 נהג הנאשם באותו הרכב פעם נוספת בנתניה.

תסקירי מבחן

2. שלושה תסקירים הוגשו בעניינו של הנאשם. בתסקיר מיום 29.4.21 עמדה קצינת המבחן על נסיבותיו של הנאשם, בן 46 (אז), נשוי ואב לשלושה ילדים בגירים, וסב לנכדה. טרם מעצרו עבד בעבודות מזדמנות. הנאשם גדל במשפחה דתית, בגיל 16 עזב את הדת ואת בית הוריו והתגורר בגפו בדירה שכורה בשכונה בה נחשף לחברה שולית, שם החל את מעורבותו בפלילים. הנאשם לא גויס לצבא וניהל אורח חיים שולי, לרבות הפעלת בתי הימורים ומעורבות בפשיעה מאורגנת. בשנת 2014 צמצם את פעילותו העבריינית בעקבות אירועים הקשורים בו ובחברים לפשע, אז גם החל טיפול תרופתי שלדבריו תרם לרגיעה בחייו. עברו הפלילי מכביד וכולל 15 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, נשק ורכוש, בגין ריצה 5 מאסרים בפועל, חלקם ממושכים. עברו התעבורתי כולל 67 הרשעות קודמות, בהן למעלה מ-20 הרשעות בעבירות נהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה. הנאשם מוכר לשירות המבחן מתסקירים שבוצעו בהליכים פליליים קודמים, כאשר הפעם האחרונה בה עסק שירות המבחן בעניינו הייתה בשנת 2014. אז התרשמות שירות המבחן הייתה כי על אף דיווחו של הנאשם כי ערך שינוי בחייו, למעשה לא הפנים את הבעייתיות שבהתנהלותו, הסנקציות המשפטיות שהוטלו עליו לא הציבו עבורו גבול מרתיע, ומשכך לא ניתנה לו (אז) המלצה שיקומית.

אשר לסמים, הנאשם טען כי החזיקם לצריכה עצמית, בעקבות התקפי חרדה שחוה ונדודי שינה מהם סבל. לדבריו עשה שימוש, בין השאר, בקנאביס רפואי לו זכאית אשתו הסובלת ממחלה כרונית, וסיפר כי הגיש בקשה לקבלת רישיון לשימוש בקנאביס רפואי. אשר לעבירות התעבורה, טען כי ניסיונותיו לחדש את רישיונו עלו בתוהו. לדבריו, כשנתפס נוהג באישום הראשון, לא אמר לו השוטרי כי הוא פסול, ולכן חזר על מעשיו עד שנתפס באותו היום פעם נוספת (אישום שני). הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד למעשיו, וטען לחוסר הבנה מצדו, לאחר שסבר כי תקופת השלילה פקעה. קצינת המבחן התרשמה מאדם בעל דפוסי עברייניים מושרשים, בעל קשיי הסתגלות ויציבות, המחזיק בעמדות מקלות באשר לשימוש בסמים (בדיקת שתן שמסר נמצאה חיובית לסם מסוג קנאביס), כמו גם לביצוע עבירות בכלל ובתחום התעבורה בפרט, מתקשה בקבלת סמכות ובוויסות דחפיו, כשעונשים וסנקציות שהוטלו עליו לא קידמו את מצבו. בצד זאת המליצה לדחות את הדיון על מנת לבחון אפשרות לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית.

בתסקיר מיום 30.8.21 נמסר כי הנאשם השתתף באופן תדיר בקבוצת טיפול לעוברי חוק, נטל בה חלק פעיל, תרם ונתרם. הנאשם דיווח כי ערך שינוי משמעותי בחייו, התרחק מגורמי שוליים, כי הוא ממעט לצאת מביתו, וכי סדר יומו כולל בעיקר עבודה עם אחיו בחנות וטיפול בנכדתו. לדבריו, הוא מצר על הנזק שהסב באורח חייו השולי לבני משפחתו, הציג רישיון לשימוש בקנאביס רפואי ודיווח כי הפחית את כמויות השימוש בו. בהתייחסותו לעבירות התעבורה מסר כי כיום מבין שהיה עליו לברר את מצבו המשפטי בטרם נהג ברכבו, ולא להטיל אחריות על גורמים אחרים. הנאשם הביע הבנה והסכמה להשתתף בתכנית נוספת, ומנחת הקבוצה התרשמה ממנו לחיוב. כן הביע נכונות להשתתף בתכנית

'אוניברסיטה לעם'. במצב דברים זה המליצה קצינת המבחן להעמידו בצו מבחן ולהטיל עליו לבצע שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ), מתוך מחשבה כי עונש מאסר בפועל או אפילו בעבודות שירות יקטע את הרצף החיובי והשיקומי בו החל.

תסקיר אחרון מיום 15.2.22 העלה כי פניו של הנאשם לשיקום, כך אליבא דקצינת המבחן. במהלך תקופת הדחייה השתלב בקבוצה ייעודית לעוברי חוק. השתתפותו הפעילה הביאה אותה למסקנה כי זו הפעם הנאשם נוטל אחריות אמיתית על מעשיו, מבין את הגורמים שהביאו אותו להתנהגותו העבריינית ונכון לשנותם. בחייו האישיים הוא ממשיך לעבוד בחנות עם אחיו, מתמיד בהשקעה במשפחתו ובטיפול בה, כשלבדבריו מנסה לפצות על הנזקים שהסב להם בהתנהגותו בעבר. בצד זאת, הוא לא השתלב סופו של דבר בתוכנית 'אוניברסיטה לעם', ואף לא בתוכנית ייעודית לעברייני תנועה, בה ניתן להשתלב רק לאחר גזר הדין. סופו של תסקיר חזרה קצינת המבחן על הערכתה והמלצתה מהתסקיר הקודם.

הממונה על עבודות שירות מצא כי הנאשם איננו מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, זאת בעקבות התנגדותה של משטרת ישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הפגיעה באינטרסים המוגנים, הן בהחזקת סמים בכמות גדולה שלא לצריכה עצמית, והן בסיכון שלומו של הציבור כשנהג פעמיים בפסילה, ללא רישיון וללא ביטוח. היא הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע את מתחם העונש בעבירות הסמים בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. בעבירות התעבורה ביקשה לקבוע מתחם בין 7-20 חודשי מאסר בפועל. הוגשו גיליונות רישום פלילי ותעבורתי (עת/1, עת/2), מהם עולה כי לנאשם עבר פלילי ותעבורתי מכביד. הוא ריצה עונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג ובריח, והורשע מספר פעמים בנהיגה בפסילה, שתיים מהן בשנים 2012 ו-2014, באופן המצדיק להפעיל את הוראת סעיף 40א לפקודת התעבורה ולפסול אותו מלנהוג למשך 10 שנים. לטענת המאשימה, הליכים משפטיים קודמים לא הרתיעו את הנאשם מלשוב על מעשיו. משכך ביקשה לתת משקל נמוך להמלצת שירות המבחן, זאת בהינתן ההליך הטיפולי קצר המועד, ובעיקר התנהגותו של הנאשם עד היום. להמחשה הפנתה לדבריו האחרון של הנאשם בבית המשפט בפ"ל 8719-05-14 (תעבורה ת"א), עת נדון בהסכמה למאסר בפועל למשך 14 חודשים ופסילת רישיון הנהיגה למשך 18 חודשים (עת/3). הנאשם טען (אז) כי למד ממעשיו אשר לא יישנו, כי הוא משתתף בקורס שליטה בכעסים ובקורס נוסף לעברייני תעבורה. כן טען כי הוא מבקש להתחיל בדרך חדשה בחייו. לשיטתה, עסקינן בנאשם רצידיביסטי אשר שב ומהתל בבית המשפט. משכך ביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן, אשר אינה הולמת את מעשיו של הנאשם ואינה מתחשבת בשיקולי הענישה שנקבעו על ידי המחוקק. סופו של טיעון עתרה לגזור על הנאשם עונש מאסר כולל שלא יפחת מ-30 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי, פסילת רישיון הנהיגה למשך 10 שנים, פסילה על-תנאי וקנס משמעותי.

ב"כ הנאשם טען כי נסיבותיו של הנאשם, הסובל מבעיות רפואיות שבעטין קיבל רישיון לצריכת קנאביס, בשילוב סוג הסם וכמותו, כמו גם היעדר אינדיקציה למטרת סחר, אלו מצדיקים קביעת מתחם עונש בגין עבירת הסמים בין

מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. אשר לעבירות התעבורה, בהינתן שהנאשם איננו צפוי להפעלת מאסר מותנה, הרי שמתחם העונש הראוי נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין, וביקש לאבחן את פסקי הדין שהציגה המאשימה. לדבריו, יש לקחת בחשבון כי מדובר במי שמחזיק ברישיון נהיגה למעלה מ-25 שנה, הרשעותיו ישנות ונפרשות על פני עשרות שנים, כאשר הרשעתו האחרונה משנת 2014, ולמעשה לא הורשע למעלה מ-7 שנים. הנאשם בן 47, אב לשלושה, תומך בביתו שהפכה לאם יחידנית ומסייע לה לגדל את נכדתו, כשכל בני המשפחה מצטופפים יחדיו בדירת עמידר. הנאשם הודה במעשיו, חסך זמן שיפוטי ניכר, קיבל אחריות על מעשיו, היה נתון כארבעה חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני, וכשנה נוספת בתנאים מגבילים נוקשים, כשלוש שעות התאווירות מפקחות ביום. תסקירי המבחן מפורטים ומקיפים, סקרו את נסיבותיו של הנאשם לזכות ולחובה, וההמלצות בסופם ראויות ומבוססות. הנאשם כן ברצונו לעלות על דרך הישר ולהשתקם, והאינטרס הציבורי מצדיק זאת.

הנאשם בדברו האחרון טען כי בשנת 2014 הפסיק את הפרק העברייני בחייו. המעשים עליהם הוא נותן עתה את הדין הם בגדר מעידה חד פעמית. הוא שב על טענתו (שהובאה גם בפני קצינת המבחן), כי "אם השוטר הראשון היה אומר לי שאין לי רישיון, לא הייתי נוהג פעם נוספת". הוא ביקש לשכנע כי השתנה, כי הוא מעוניין להשתתף בכל טיפול שיוצע לו על מנת להמשיך בשיקום חייו ולהימנע מכניסה לבית הסוהר.

4. ביום 28.2.22 (כשבוע לאחר הטיעונים לעונש) הגישה המאשימה 3 עמודים אחרונים שנשמטו בשגגה מגיליון הרישום התעבורתי. כן ביקשה לצרף הרשעה נוספת של הנאשם בפלילים (ת"פ (נתניה) 45593-09-20) מיום 22.2.22 - אותו המועד בו טענו הצדדים לעונש לפני (להלן: ההרשעה האחרונה). בתגובה מיום 2.3.22 טען ב"כ הנאשם כי המאשימה אינה רשאית להשלים את טיעוניה לעונש, ולגופה של בקשה טען כי הרשעתו האחרונה של הנאשם איננה בגדר פסק דין שניתן לעשות בו שימוש, הואיל וטרם הושלם בגזר דין. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, מצאתי לקבל את בקשת המאשימה ולאפשר השלמת המסמכים. אשר להשלמת העמודים החסרים בגיליון הרישום התעבורתי, ב"כ המאשימה עמדה על התקלה עוד בשלב הטיעונים לעונש, והותר לה להגיש מסמך השלמה. אשר להרשעה האחרונה, משעה שהנאשם הורשע בדין, אל לו לבית המשפט להתעלם מכך, גם אם גזר הדין טרם ניתן. אין מדובר עוד בהליך הממתין לבירור דין (מב"ד), כי אם בקביעה שהנאשם ביצע את מעשה העבירה שיוחס לו. אוסיף כי אי הצגת ההרשעה האחרונה במועד הטיעונים לעונש, לא נבע ממחדל של המאשימה, שכן ההרשעה ניתנה, כאמור, בעקבות הודאתו של הנאשם מאותו היום ממש. הנאשם הורשע בעבירת תקיפה סתם בצוותא, אירוע מיום 19.9.19 במסגרתו תקפו הנאשם ואחרים את המתלון, רוכב אופנוע שחטאו בכך שהעז להעיר לנאשם ולחבר מרעיו על אופן נסיעתם. הנאשם היכה במתלון באלה בראשו כשהוא חבוש בקסדה, וחבריו השליכו לעברו אבנים.

דיון

מתחמי העונש ההולמים

5. המתחמים ייקבעו בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. אין מחלוקת בין הצדדים, כי

כתבי האישום השונים מצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים. יתכן כי היה מקום לקבוע מתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים בתיק המצורף, אך משעה שלא ביקשה המאשימה לעשות כן, יקבע מתחם ענישה כולל.

6. הערכים החברתיים המוגנים העומדים ביסודן של עבירות הסמים הם שמירה על שלומו של הציבור ובריאותו, והגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים (בריאותיים, כלכליים, חברתיים, הגברת פשיעה) הנגרמים עקב השימוש בסמים והפצתם. הפסיקה חזרה ושנתה כי מדובר בעבירות הפוגעות בשלום הציבור, בבריאותו ובביטחונו: "עבירות הסמים הפכו זה מכבר לנגע הפוגע בציבור המשתמשים ובחברה בכללותה, ויש לעשות הכל על מנת למגרן ולעקור מן השורש, גם בדרך של ענישה קשה ומחמירה" - רע"פ 6869/17 יבגני פילברג נ' מדינת ישראל (11.9.17). כעולה מכתב האישום, הנאשם החזיק שלא לצרכיו העצמית סמים מסוג קנאביס, במשקל כולל כ-238 גרם נטו. חרף העובדה שהנאשם הודה בכתב האישום ככתבו וכלשונו, קרי, בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הוא חזר וטען בפני קצינת המבחן כי בפועל החזיקם לצריכה עצמית על מנת להקל על כאביו. לתמיכה בטענתו הציג רישיון לשימוש בקנאביס רפואי, בתוקף מיום 4.11.21-9.5.21 (ענ"1). לזכותו של הנאשם ומבלי להקל ראש בחומרת העבירה, קבלת הרישיון עשויה להתיישב עם טענתו בדבר מטרתה של החזקת הסמים. לחובתו של הנאשם: הוא עשה דין לעצמו והחזיק סמים בכמות לא מבוטלת ללא רישיון. כמות הסמים שהחזיק גבוהה במידה ניכרת מזו שהותרה בהמשך ברישיון (30 גרם לחודש), קל וחומר מהחזקה הקבועה לצריכה עצמית.

אשר למדיניות הענישה: בעבירות החזקת סם מסוג קנאביס שלא לצריכה עצמית במשקל שאינו עולה על כ-400 גרם נעים מתחמי הענישה בין מאסר על-תנאי לבין מאסר בפועל בן 8 חודשים. ראו סקירה מקיפה בגזר דינה של כב' השופטת ז' דיבון סגל, ת"פ (רחובות) 33265-09-20 מדינת ישראל נ' שמואלי (טרם פורסם, 22.12.21). לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בגין עבירת הסמים בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

7. הערכים החברתיים המוגנים העומדים ביסודה של עבירת הנהיגה בפסילה הם שלום הציבור והמשתמשים בדרך והגנה על שלטון החוק. ראו רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מוראד אבו לבן (08.05.2007):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

למדיניות הענישה ראו, מבין רבים:

(-) רע"פ 2910/20 הייב מוחמד נ' מדינת ישראל (7.5.20). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בשני אישומים של נהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, עבירות שבוצעו בהפרש 4 חודשים זו מזו. בית משפט השלום גזר את עונשו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, עליהם הפעיל בחופף 4 חודשי מאסר על תנאי, ועונשים נלווים. ערעור המדינה

לבית המשפט המחוזי התקבל, ועונש המאסר בפועל הועמד על 10 חודשים, ולאחר הפעלת התנאי בחפיפה חלקית, נגזרה שנת מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה, לאחר שבית המשפט העליון עמד על עברו התעבורתי המכביד של המבקש, וקבע כי גזר הדין מקל ועושה חסד עם המבקש.

(-) רע"פ 1483/19 אייל ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.19). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בנהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח וללא רישיון רכב. נקבע מתחם ענישה בין 7-20 חודשי מאסר. בניגוד להמלצה שיקומית של שירות המבחן נגזרו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים בחופף, וענישה נלווית. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

(-) רע"פ 5300/18 אוסאמה סלאמה נ' מדינת ישראל (12.7.18). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בנהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, קיבל את המלצת שירות המבחן, האריך מאסר על-תנאי בן 7 חודשים והעמיד את המבקש בצו מבחן בצד של"צ ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, וגזר על המבקש מאסר בפועל בן 7 חודשים, והורה על הפעלת המאסר המותנה בחופף. בקשת רשות ערעור נדחתה, תוך קביעה כי החפיפה המלאה של המאסר המותנה, יש בה כדי לשחוק את מרכיב ההרתעה.

(-) רע"פ 8013/13 אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל (18.12.13, להלן: עניין מסעוד). המבקש הורשע בנהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בבית משפט השלום נקבע מתחם בין 7-20 חודשי מאסר בפועל, ובהינתן עברו התעבורתי המכביד נדון לשנת מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נמחק. בקשתו לרשות ערעור נדחתה, תוך שנקבע כי "העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף סוף דבר ברור ופשוט: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה" (הדגשה במקור).

8. הנאשם שלפניי ביצע את מעשי העבירה שתי פעמים באותו היום ממש. הוא היה לשבת בכיסא הנהג חרף העובדה שעוד משנת 2008 איננו מחזיק ברישיון נהיגה תקף, ובניגוד לפסק דינו של בית המשפט שפסל אותו מלנהוג. העובדה כי נתפס בבוקרו של יום, לא הרתיעה אותו מלשוב על מעשיו מסכני החיים עוד באותו הערב. בכך גילה הנאשם זלזול חמור ובוטה בחיי אדם, כמו גם בצווי בית המשפט. בהינתן מדיניות הענישה הנוהגת, חסד עשתה המאשימה עם הנאשם במתחם הענישה המקל לו עתרה, אשר דומה כי איננו לוקח בחשבון את מלוא הנסיבות העומדות לחובתו. עם זאת, בית המשפט לא יעמיד עצמו קטגור מן הקטגור, ומשכך מצאתי לאמץ את המתחם שביקשה המאשימה לקבוע בגין התיק המצורף, בין 7-20 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

9. לזכותו של הנאשם הודייתו במיוחס לו, תנאים מגבילים בהם היה נתון לרבות מספר חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני, שיתוף הפעולה (החלקי) עם שירות המבחן, והמלצות התסקיר. עוד נתתי דעתי לנסיבות חיו כפי שפורטו על ידי קצינת המבחן ומפיהם של הנאשם ובא כוחו. לקחתי בחשבון את טענות ההגנה בדבר מצבו הרפואי של הנאשם,

והעובדה כי במהלך הדרך זכה לרישיון שימוש בקנאביס רפואי.

לחובתו של הנאשם הרשעותיו הרבות בפלילים ובתעבורה. עסקין ברצידיזם אשר שב ומזיק לחברה, ריצה עונשי מאסר רבים, חלקם ממושכים, נפסל פעמים רבות מלנהוג, אך דבר לא הרתיעו מלשוב על מעשיו הרעים ומסכני החיים. בדבריו לפני, וגם בפני שירות המבחן, סיפר הנאשם כי נטש את העולם העברייני בשנת 2014, וכי מעשיו עליהם הוא נותן עתה את הדין הם בגדר מעידה חד-פעמית. הטענה עשויה להיות שובת לב, אלמלא הייתה רחוקה מן המציאות. אכן, הרשעתו הרלוונטית האחרונה בגיליון הרישום הפלילי - בגין עבירת גניבה שבוצעה בשנת 2014 (לאחר שהורשע בעבירה שאיננה רלוונטית לענייננו). גם גיליון הרישום התעבורתי מלמד על הרשעה משמעותית אחרונה משנה זו, בגין נהיגה בפסילה וללא רישיון נהיגה, אז נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל (ע/ת/3).

דא עקא, העבירות עליהן הוא נותן עתה את הדין בוצעו בחודשים פברואר 2019 ויולי 2020, נתון המלמד כי הנאשם המשיך בביצוע מעשי עבירה, ולא חדל מהתנהגותו העבריינית. זאת ועוד: בחודש ספטמבר 2019 ביצע הנאשם תקיפה ברוטלית בצוותא עם אחרים כנגד רוכב אופנוע, שכל חטאו בכך שהחציף פנים כלפי תוקפיו, והעז להעיר להם על אופן נהיגתם בכביש. כאמור, הנאשם הורשע בהתאם להודאתו שניתנה ביום בו נשמעו לפני הטענות לעונש. כיצד אם כך ניתן ליישב את התרשמות שירות המבחן משינוי שערך הנאשם בחייו? אין זאת אלא כי צודקת המאשימה בטענתה: הנאשם היתל בשירות המבחן, אשר המלצתו מבוססת יותר על פסאדה שהציג הנאשם מאשר על שינוי אמיתי. מעשיו של הנאשם מדברים בעד עצמם, ואינם מותירים בידי בית המשפט כל אפשרות לקבל את המלצתה של קצינת המבחן.

להמחשה - די אם אפנה לדבריו האחרון של הנאשם, אשר גם בשלב הטענות לעונש חזר על טענתו לפיה "אם השוטר הראשון היה אומר לי שאין לי רישיון, לא הייתי נוהג פעם נוספת". הנה נאשם המצוי בהליך טיפולי? האם זוהי קבלת אחריות והפנמת הפסול שבמעשיו? האם זהו הנאשם הראוי להתחשבות ולהקלה בעונשו? נזכיר כי מדובר בעבריו 'מנוסה', אשר רישיונו נפסל פעם אחר פעם במהלך השנים, ואיננו מחזיק ברישיון נהיגה מזה שנים ארוכות. ברי כי מדובר במי שעשה דין לעצמו תוך זלזול בוטה בחוק ובבית המשפט, והסב סיכון משמעותי לציבור הנוסעים והולכי הרגל.

10. החזרתיות במעשיו של הנאשם מצדיקה קביעת עונשו בגין עבירות התעבורה לקראת קצהו העליון של מתחם העונש, באופן שלא רק יהלום את חומרת מעשיו, אלא יהווה הרתעה כלפיו וכלפי אחרים כמותו. בהרשעתו מיום 5.11.14 (ע/ת/3) נדון הנאשם בהסכמה למאסר בפועל בן 14 חודשים (מאסרים על-תנאי הופעלו בחופף) בגין אירוע יחיד של נהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. העונש שנגזר עליו לא הרתיעו, והוא שב וביצע את העבירות עליהן הוא נותן עתה את הדין, זו הפעם שתי פעמים באותו היום ממש. אלמלא המתחם המקל לו עתרה המאשימה, ראוי היה לגזור על הנאשם עונש מאסר כבד מכפי שייגזר עליו. אשר לעבירת הסמים, החלטתי לגזור את עונשו ברבע התחתון של המתחם.

המאשימה עתרה לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם למשך 10 שנים, בהתאם להוראת סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה. עתירתה ראויה. הנאשם הורשע פעמים רבות בנהיגה בפסילה בערכאות השונות, שלוש מהן במהלך עשר השנים שקדמו למעשי העבירה בהליך דנן (פל"א (תעבורה ת"א) 8719-05-14 מיום 5.11.14, פל"א (תעבורה

פ"ת) 3450-03-12 מיום 28.11.12, ת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 3195-02-12 מיום 14.9.12). אין בנמצא נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מפסילת המינימום שנקבעה ע"י המחוקק. בהינתן תקופת המאסר, החלטתי להימנע מהשתתף קנס. בטרם סיום אשוב ואפנה לעניין מסעוד, לדברים שכמו נתפרו למידותיו של הנאשם:

"במעשיו ובמחדליו העיד המבקש על עצמו כימורא החוק אינו חלעליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברשיון ואינו מבוטח" (פס' 14).

תוצאה

11. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בגין התיק המצורף. 2 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת הסמים. המאסרים ירוצו במצטבר זה לזה.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים, במצטבר לכל עונש מאסר אחר שהוטל עליו.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע, או נהיגה בפסילה, או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.

ג. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים. בהינתן שהנאשם איננו מחזיק רישיון נהיגה מזה שנים רבות, אני פוטר אותו מחובת הפקדת רישיון/תצהיר. להסרת ספק, תקופת הפסילה מצטברת לכל עונש פסילה אחר שהוטל על הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.